

ZAHMETTE RAHMET

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Pazartesi, 13 Mayıs 2024 21:14 -

Eski zamanlarda bir kral, saraya gelen yolun üzerine kocaman bir kaya koydurmuş, kendisi de pencereye oturmuştu. Bakalım neler olacak diye gzlyor... Ülkenin en zengin tüccarları, en gl kervancıları, saray görevlileri birer birer geldiler, sabahtan lene kadar. Hepsi kayanın etrafından dolaşıp saraya girdiler. Pek çoğu kralı yüksek sesle eleştirdi. Halkından bu kadar vergi alıyor, ama yolları temiz tutamıyordu.

Sonunda bir köylü çıkageldi. Saraya meyve ve sebze getiriyordu.

Sırtındaki kfeyi yere indirdi, iki eli ile kayaya sarıldı ve ıkına sıkına itmeye başladı. Kan ter içinde kaldı ama sonunda, kayayı da yolun kenarına çekti. Tam kfesini yeniden sırtına almak üzereydi ki, kayanın eski yerinde bir kesenin durduğunu gördü.

Atı... Kese altın doluydu. Bir de kralın notu vardı içinde...

'Bu altınlar kayayı yoldan çeken kişiye aittir.' diyordu kral.

Köylü, bugün dahi pek çoğumuzun farkında olmadığı bir ders almıştı.

'Her engel, yaşam koşullarınızı daha iyileştirecek bir fırsattır.'